

HBD-229 Scumpă patrie minunată-Cunosc o țară minunată

C.A. Milles

5
A1.Scum - pă pa - tri - e mi - nu - na - tă Mă - rea - ță - i glo - ri - a ta, Cu -
B1.Cu - nosc o ță - ră mi - nu - na - tă, Ea - i des - cri - să în Cu - vânt. În

Refren
vân - tul cel sfânt ne - a - ra - tă — Și eu cred că e a - șa. În - tr - o
ea e fe - ri - ci - rea toa - tă; stră - lu - ci - re e și cânt. În - tr - o

9
zi eu voi ple - ca, să văd Ța - ra Și
bu - nă zi eu a - co - lo voi fi Căci Dom -

13
lui I - sus eu voi cân - ta, pu - ru - rea.
nul I - sus mă va du - ce în cer sus.

A1. Scumpă patrie minunată

Măreață-i gloria ta,
Cuvântul cel sfânt ne-arată
Și eu cred că e așa.

*R: Într-o zi eu voi pleca, să văd Țara
Și lui Isus eu voi cânta, pururea.*

1. Acolo nu-s lacrimi, nici dureri,
Ci pace, fericire;
Nici urme măcar de întristări
E viață, nemurire.

Poporul sfânt, cel răscumpărat
Acolo se-odihnește;
În glorie el e îmbracat,
Pe Domnul proslăvește.

B1. Cunosc o țară minunată,

Ea-i descrisă în Cuvânt
În ea e fericirea toată;
strălucire e și cânt.

*R: Într-o bună zi eu acolo voi fi
Căci Domnul Isus mă va duce în cer sus.*

2. Acolo nu-i nici o-ntristare,
Și nici umbre de dureri,
Acolo-i har în revărsare,
Desfătări și mângâieri.

3. În fericiri pe totdeauna,
Vor fi cei ce-au biruit.
Ei cântă Domnului întruna,
Imn de slavă nesfârșit.